

[Ole Espersen]

Jeg mener, at de garantier, man skal have, og som folketinget havde efterlyst, længe før vi fik betænkningen, må være stærkere, end det fremgår af betænkningens flertalsudkast.

Afslutningsvis vil jeg sige, at den redegørelse, vi for nylig har fået om unges anbringelse i varetægtsfængsling, er tilfredsstillende ud fra den betragtning, at den viser, at ministeren meget engageret går ind i denne sag for at forhindre, at de unge anbringes i varetægtsfængsel, men redegørelsen viser desværre også, at den samlede regering ikke har evnet at sørge for at forbedre forholdene, og jeg mener, det må være givet, at der må tages et centralt ansvar; eventuelt må man sørge for, at det bliver kriminalforsorgen, der får ansvaret for anbringelsen af disse unge i andre former for institutioner.

Hagen Hagensen (KF):

Det er ganske givet nyttigt med en debat som den, vi har i dag om politiets forhold på grundlag af en nøgtern redegørelse, og det er en nøgtern redegørelse, der foreligger fra justitsministeren.

Vores ordensmagt har lod og del i vores hverdag. Enhver af os har til stadighed kontakt med ordensmagten på godt og ondt – heldigvis mest på godt – hvad enten vi ser den, eller vi ved noget om den. Det er nu engang vores ordensmagts opgave at opretholde ro og orden, at forhindre forbrydelser og at efterforske sådanne. Når dette er ordensmagtens opgave efter loven, som vi har givet, er det også vores opgave at sørge for, at der er en tilstrækkelig politistyrke, og at den har rimelige vilkår for sit arbejde.

Udviklingen i styrken har ikke stået mål med den udvikling, der har været i tiden, der er gået, navnlig da ikke på lovovertrædelsernes område.

Der er i det sidste tiår, fra 1973 til 1983, sket en beskedent forøgelse af vores politistyrke, men vi har ikke fået flere mandtimer, og det er jo nok det, det drejer sig om. Samtidig er antallet af lovovertrædelser, der er anmeldt i tidsrummet, gået op med mere end en tredjedel til over 415.000, og der er alvorlige sager derimellem. Voldssager er der mere end dobbelt så mange af, røverier er der over 2½ gang så mange af, og det samme gælder for narkoforbrydelser.

Og hvordan er det så gået med at opklare disse forbrydelser? Ja, vi står omtrent på det stade, som vi stod på for 10 år siden. Vi har været nede i en bølgedal, men der er nu kommet lidt mere hold på det på det sidste. Derfor skal det også anerkendes af mig her i dag, at vores minister har taget fat på at få øget politistyrken yderligere, og at det sker nu, for der er virkelig behov derfor. Jeg tiltræder fuldt ud, hvad der står i redegørelsen: »Regeringen anser en effektiv retshåndhævelse for afgørende i kriminalitetsbekæmpelsen. Regeringen finder samtidig, at værnet om det enkelte individs retsstilling må tillægges betydelig vægt.«

Derfor må vi se lidt på, hvordan politiet er organiseret for at kunne klare de opgaver, det har.

Det, vi gjorde i 1973, var, at vi centraliserede styrken med færre, men større kredse, hvilket gav mulighed for, at man rådede over tilstrækkelig styrke til at klare mere end dagen og vejen. Men spørgsmålet er, om hverdagens opgaver også blev tilgodeset ud i alle led. Ordningen, som vi havde, med landpoliti, med distriktsbetjente osv., har nok lidt noget derunder, men nu er vi begyndt at få et nærpolti, som jeg vil lægge megen vægt på at vi får udbygget.

Jeg vil gerne indføje her, at vi ønsker at se vores ordensmagt ikke blot kørende, men også gående på gader og veje. Det betyder meget for den enkelte, at man kan få politifolk i tale. Vores nærpolti må derfor udbygges mere. Det er ikke tilfredsstillende for befolkningen, at en telefonsvarer, når man ringer til en station, siger: her er lukket kl. 16, og at man skal henvende sig et andet sted. Der er ting, der skal klares i den forbindelse, og jeg vil gerne indskyde her, at overtidsspørgsmålet må løses, således at der ikke sker det, at igangværende opgaver eller sager, der skal tages fat på straks, kommer til at ligge på grund af overtidsspørgsmålet.

Så vil jeg også gerne slå til lyd for, at der bliver lavet om på ordningen inden for politiet, og det må være politiet selv, der klarer det. Det må være således, at den, der først har med en sag at gøre, også fører den til ende.

Så vil jeg gøre nogle bemærkninger om politiets uddannelse og virke. Det er givet, at det at være politimand i disse år kræver en grundig uddannelse. Der må lægges vægt på